Dosarul nr.1-222/24
1-24109482-32-1-30092024
Partea introductivă

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

09 iunie 2026 **or.Ialoveni**

Judecătoria Hîncești (sediul Ialoveni)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Svetlana Bîcu
Grefieri Svetlana Pavalachi, Tatiana Cotovici
cu participarea:
Procurorilor Nicolae Dumbrăveanu, Iurii Melnic, Ion Neguriță
Avocatului Marin Aftenii
Inculpatului *****

a examinat în ședință de judecată publică, desfășurată în limba română, ***în procedură generală,*** cauza penală de învinuire a lui

***** cetățean al Republicii Moldova, moldovean, studii medii incomplete, supus militar, celibatar, anterior judecat,

- în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit.b) Codul penal al Republicii Moldova.

Conform fișei de repartizare repetată la data de 06.12.2024 dosarul a fost repartizat în mod automat-aleatoriu judecătorului Svetlana Bîcu.

Cauza penală s-a aflat în proces de examinare din 09.04.2025 - 09.06.2026.

Procedura de citare îndeplinită.

Procurorul Ion Neguriță a solicitat de a-l recunoaște vinovat pe ***** de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit.b) Codul penal și a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de doi ani. Conform art.90 Cod penal a suspenda executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune de trei ani. A dispune participarea inculpatului la programe probaționale specifice contracarării consumului de droguri. A încasa de la inculpat în contul statului cheltuielile judiciare în mărime de 6 300 lei. Drogurile depistate și anume - 271 de plante în stadie de vegetație, masa vegetală-marihuana cu masa totală de 3,945 grame și rășină de cannabis cu masa de 0,368 grame de distrus după intrarea sentinței în vigoare.

Avocatul Marin Aftenii, a menționat că, inculpatul ***** a relatat că nu a semănat și nu a cultivat aceste plante. Sunt plante sălbatice care au apărut ca urmare a înmulțirii naturale și a solicitat, aplicarea unei pedepse mai blânde.

Partea descriptivă

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t:

Situația de fapt reținută de instanță.

***** ***** contrar prevederilor Legii nr.382 - XIV din 06.05.1999 cu privire la circulația substanțelor narcotice, psihotrope și a precursorilor, ilegal a semănat, cultivat, prelucrat, produs și păstrat droguri (substanțe stupefiante) pentru consum personal și fară scop de înstrăinare, în următoarele circumstanțe:

***** *****fiind consumator de droguri și urmărind scopul obținerii drogurilor pentru consum personal și fără scop de înstrăinare, acționând intenționat, aproximativ în perioada lunii mai-iunie 2024, ilegal a semănat în grădina gospodăriei sale, din***** plante de canabis, pe care le-a cultivat pentru o ulterioară prelucrare și producere/pregătire pentru consum personal, iar o parte din ele, până la data de 28.06.2024, le-a rupt, uscat, pregătit și păstrat pentru consum propriu, depozitându-le într-un infuzor pentru ceai, folosind pentru consumul nemijlocit al acestora o lulea din polimer, o lulea din sticlă și un tub din polimer, plante și obiecte pe care le-a păstrat până la 28 iunie 2024, când în rezultatul percheziției efectuate la domiciliu său, în grădină, au fost depistate și ridicate 271 de plante în stadie verde de vegetație, iar în bucătărie, în infuzorul pentru ceai, a fost depistată și ridicată masa vegetală de culoare verde, uscată și mărunțită, pregătită pentru consumul personal, precum și instrumentele folosite pentru consumul drogurilor, menționate mai sus, și anume - luleaua din polimer, luleaua din sticlă și tubul din polimer, pe suprafețele interioare ale cărora se afla substanță de culoare cafenie. Potrivit Raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12-R-2428 din 28.08.2024 cele 271 de plante în stare verde de vegetație, ridicate în circumstanțele expuse mai sus, de la domiciliul lui ***** ***** reprezintă plante de cannabis, care conțin tetrahidrocannabinol și se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, iar masa vegetală de culoare verde, uscată și mărunțită, depistată în infuzorul pentru ceai, reprezintă marihuana cu masa totală de 3,945 grame și se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, iar depunerile de substanță de culoare cafenie de pe suprafețele interioare ale lulelei din polimer, a lulelei din sticlă și a tubului din polimer, la fel ridicate în circumstanțele expuse mai sus, reprezintă rășină de cannabis cu masa totală de 0,368 grame, toate plantele și substanțele menționate atribuindu-se la categoria substanțelor stupefiante și conform art.134^1 alin.(l) din Codul penal și a Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006, *privind Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora,* constituie droguri, în total, în cantități deosebit de mari, pe care ***** *****le-a păstrat pentru consum personal.

Probele cercetate în ședința de judecată.

1. Audiat în ședință de judecată inculpatul *****, vina nu a recunoscut-o, declarând că, în jur de 2 ani în urmă, în luna august a venit poliția la el acasă, în sat.*****Unul a intrat în ogradă, iar 2 sau 3 au intrat în harman. I-au arătat un document că au voie să caute prin harman. El le-a spus să se uite, dacă au voie, și ei au început să smulgă plantele de cânepă, dintr-o râpă de acolo. Apoi au strâns plantele, le-au pus în mașină și l-au luat și pe el la Ialoveni. L-au adus la poliție și l-au întrebat dacă le-a pus el sau nu. La întrebările avocatului a comunicat că, plantele cresc zeci de ani, sămânța se scutură și ele se înmulțesc. El nu a plantat așa plante. Toamna, când se făcea ordine în gradină, aduna iarba, plantele și le dădea foc. La întrebările procurorului a comunicat că, harmanul îi aparținea mamei sale, care a decedat, acuma el trăiește acolo, doar, el, împreună cu cumnații și surorile plantează grădina. El era stăpân. Acolo este o casa bătrânească în care locuiește, plantele au fost găsite în grădină la o distanța de vre-o 30-40 metri de casă. În grădină se duce o dată la 1-2 săptămâni. În grădină este o zona unde crește zmeură și plantele de cânepă creșteau printre zmeură. Cumnații îl ajutau să îngrijească zmeura. Plantele nici nu se vedeau, ca erau după tufele de zmeură. Polițiștii au mai găsit într-o anexă, într-un ceainic, rămășite de cânepă. Altceva nu a mai văzut ca să ridice polițiștii. Nu este dependent de narcoticul asta, dar, când nu are somn, poate să mai fumeze, dar asta se întâmpla o data la jumătate de an. El lua din ceainic ca să fumeze. Polițiștii l-au întrebat ce sunt cu plantele, dar el le-a spus că ele cresc acolo.

2. ***Martorul ***** în ședința de judecată a declarat că, în anul 2024 în baza unui mandat judecătoresc împreună cu colegii***** am efectuat o percheziție în***** a arătat la inculpat, unde la intrarea în ogradă erau plante de cânepă udate, îngrijite, în spatele case s-au găsit alte plante în număr total de aproximativ de 250 plante care au fost ridicate și sigilate. Ulterior într-o bucătărie de vară în niște ceșcuțe cu capac era masă vegetală cu miros specific de cânepă, au fost ridicate și sigilate și niște ustensile pentru consum, discutând cu el a spus că consumă.

3. ***Martorul ***** în ședința de judecată a declarat că, în vara anului 2024 împreună cu ***** și ***** ambii angajați a IP Ialoveni la o gospodărie din sat.*****nu țin minte precis, ***** ducea acțiunile de percheziție l-a chemat la poartă, a arătat spre inculpat, cetățeanul a venit la poartă i s-a explicat motivul i s-a adus la cunoștință mandatul și i s-a propus să predea benevol dacă deține substanțe interzise-narcotice, ultimul a spus că nu are nimic și s-a purces la percheziția gospodăriei. În partea stângă vizibil a fost observate plante de cânepă cu o înălțime 1-2 metri, care erau prășite și udate, conform procedurii plantele au fost smulse, au fost peste 200 de plante, au fost sigilate, le-au pus în mijlocul ogrăzii, apoi s-a purces la percheziție în domiciliu și într-o construcție auxiliară, bucătărie de vară într-un vas s-a depistat o substanță cu miros specific de marihuană, totul a fost ridicat și documentat cazul. La întrebările procurorului a comunicat că, nu ține minte dacă au fost depistate careva obiecte de consum. A spus că sunt pentru consum propriu. La întrebările avocatului a comunicat că, plantele de cânepă în viziunea sa erau plantate deoarece erau îngrijite, se vede când cresc haotic și când sunt îngrijite. Erau mascate în tufișuri de zmeură.

4. *La fel, în susținerea învinuirii, acuzarea de stat a prezentat cercetării în*

cadrul ședințelor judiciare următoarele mijloace materiale de probă și anume:

- ***procesul-verbal de percheziție din 28.06.2024,*** în care este consemnat faptul percheziționării gospodăriei învinuitului ***** din satul ***** în rezultatul percheziției fiind depistate și ridicate, din grădină, 271 de plante în stadie verde de vegetație, iar în bucătărie, în infuzorul pentru ceai, a fost depistată și ridicată masa vegetală de culoare verde, uscată și mărunțită, pregătită pentru consumul personal, precum și instrumentele folosite pentru consumul drogurilor, și anume - luleaua din polimer, luleaua din sticlă și tubul din polimer, pe suprafețele interioare ale cărora se afla substanță de culoare cafenie (f.d.25-30);
- ***procesul-verbal nr.744 din28.06.2024 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei*** care concluzionează că la 28.06.2024, ***** se afla în stare de ebrietate de stupefiante (f.d.36-40);
- ***raportul de constatare tehnico-științifică nr.34/12-R-2428 din 28.08.2024,*** care concluzionează că cele 271 de plante în stare verde de vegetație, ridicate în circumstanțele expuse mai sus, de la domiciliul lui ***** ***** reprezintă plante de cannabis, care conțin tetrahidrocannabinol și se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, iar masa vegetală de culoare verde, uscată și mărunțită, depistată în infuzorul pentru ceai, reprezintă marihuana cu masa totală de 3,945 grame și se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, iar depunerile de substanță de culoare cafenie de pe suprafețele interioare ale lulelei din polimer, a lulelei din sticlă și a tubului din polimer, la fel ridicate în circumstanțele expuse mai sus, reprezintă rășină de cannabis cu masa totală de 0,368 grame (f.d.50-53).

<u>Încadrarea juridică a faptelor reținuți de instanță în sarcina inculpatului.</u>

5. În conformitate cu art.1 alin.(3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

6. Prin derivare de la principiul prezumției nevinovăției, prevăzut la art.8 din Codul de procedură penală, instanța de judecată constată că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

7. Potrivit art.6 alin.(1) din Codul penal, persoana este supusă răspunderii penale
și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

8. Conform art.26 alin.(2) Codul de procedură penală, judecătorul judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă. Conform art.99 alin.(2) Codul de procedură penală, probele administrate se verifică şi se apreciază de către instanța de judecată.

9. La caz, instanța reține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat

că deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

10. Pe plan național, articolul 95 alin.(1) Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin.(2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.

11. Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii.

12. Apreciind probele administrate în conformitate cu prevederile art.101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității instanța observă că acestea demonstrează potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil existența faptei prejudiciabile imputate și comiterea acesteia de către inculpatul *****.

13. Prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, considerându-le destule și veridice, instanța consideră vina inculpatului ***** deplin dovedită şi încadrează acțiunile lui intenționate în baza art.217 alin.(4) lit.b) din Codul penal, și anume - circulația ilegală a drogurilor fără scop de înstrăinare, prin metoda semănării, cultivării, prelucrării, producerii și păstrării ilegale a plantelor și substanțelor care conțin droguri, fără scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari.

14. În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct.1)-4) Codul de procedură penală al Republicii Moldova, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

15. În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie şi necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile.

16. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la

dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

17. De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate *(cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007)*. La fel, art.6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților *(cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei, 19 aprilie 1994)*.

18. Totodată, instanța menționează că în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale din cauza *Albert împotriva României* din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 § 1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs Olanda, pct. 61)*.

19. În acest mod, instanța de judecată subliniază că şi-a bazat constatările sale pe probele verbale şi în scris prezentate, dar şi în analiza faptului dacă acuzările sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al *„în afara dubiilor rezonabile”*, or astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare şi concordante sau a similarelor prezumției de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile *(hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161)*.

20. În conformitate cu art.51 alin.(1) Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

21. În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art.52 Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

22. Potrivit art.113 Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

23. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993” CtEDO a statuat că „(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este data în jurisprudență, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”.

24. Cu referire la elementele constitutive ale componenței de infracțiuni incriminate, instanța de judecată reține că *obiectul juridic special* al infracțiunii

specificate îl formează relațiile sociale cu privire la circulația legală de substanțe narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor, apărate împotriva producerii, preparării, experimentării, extragerii, prelucrării, transformării, procurării, păstrării, expedierii, transportării drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora, săvârșite în proporții deosebit de mari şi fără scop de înstrăinare.

25. Astfel, potrivit art.1 al Legii nr.382 din 6 mai 1999 cu privire la circulația substanțelor stupefiante, psihotrope şi a precursorilor, prin *droguri* se consideră inclusive plante sau *substanțe stupefiante* ori psihotrope, sau amestecuri ce conțin asemenea plante ori substanțe, stabilite de Guvern, iar prin *substanțe stupefiante,* se consideră substanțele înscrise în anexele la Convenția unică a Națiunilor Unite asupra substanțelor stupefiante din 1961, modificată prin Protocolul din 1972, şi prevăzute în actele normative ale Guvernului.

26. De asemenea, prin circulație a substanțelor stupefiante se susține inclusiv păstrarea, comercializarea, distribuția, procurarea, şi utilizarea substanțelor stupefiante, activități care sânt supuse controlului în conformitate cu legislația.

27. Reieșind din dispoziția imperativă a alin.(1) art.2 din aceiași lege, pe teritoriul Republicii Moldova se interzice circulația substanțelor stupefiante.

28. *Obiectul material* al infracțiunii examinate îl reprezintă drogurile, etnobotanicele sau analogele acestora, fiind caracterizate prin proporții deosebit de mari.

29. La rândul său, instanța reține că potrivit art.134[1] Codul penal, (1) Prin droguri se înțeleg plantele sau substanțele stupefiante ori psihotrope, sau amestecurile ce conțin asemenea plante ori substanțe, stabilite de Guvern. (2) Prin stupefiante se înțeleg substanțele înscrise în anexele la Convenția unică a Națiunilor Unite asupra substanțelor stupefiante din 1961, modificată prin Protocolul din 1972, şi prevăzute în actele normative ale Guvernului. (3) Prin substanțe psihotrope se înțeleg substanțele înscrise în anexele la Convenția asupra substanțelor psihotrope din 1971 şi prevăzute în actele normative ale Guvernului. (6) Prin analog al substanței stupefiante sau psihotrope se înțelege orice substanță sau asociere de substanțe de origine naturală ori sintetică, în orice stare fizică, sau orice produs, plantă, ciupercă, ori părți ale acestora, care are capacitatea de a produce efecte psiho-active şi care, indiferent de conținutul său, denumirea sa, modul său de administrare, de prezentare sau de publicitatea care i se face, este ori poate fi folosită în locul unei substanțe sau al unui preparat stupefiant, psihotrop ori cu efect psihotrop sau în locul unei plante ori substanțe aflate sub control național şi/sau internațional. (7) Listele de substanțe stupefiante, psihotrope şi de precursori se aprobă, se modifică şi se completează de către Guvern. (8) În cazul sustragerii, însușirii, extorcării sau al altor acțiuni ilegale cu droguri, precursori, etnobotanice sau analogi ai acestora, proporțiile acestora – mici, mari sau deosebit de mari – se determină conform cantităților mici, mari sau deosebit de mari stabilite de Guvern. (9) Prin circulația drogurilor, precursorilor, etnobotanicelor şi analogilor acestora se înțeleg orice operațiuni precum experimentarea, elaborarea, producerea (fabricarea), prepararea, cultivarea, extragerea, prelucrarea, transformarea, deținerea, stocarea, păstrarea, livrarea, eliberarea, distribuția, expedierea, transportul, procurarea

(cumpărarea), comercializarea, distrugerea, importul, exportul, utilizarea, promovarea acestora şi alte activităţi conexe.

30. Latura obiectivă a infracțiunii analizate se exprimă în fapta prejudiciabilă care constă în acțiune. Această acțiune se înfățișează în oricare din următoarele modalității normative alternative: producerea ilegală; prepararea ilegală; experimentarea ilegală; extragerea ilegală; prelucrarea ilegală; transformarea ilegală; procurarea ilegală; păstrarea ilegală; expedierea ilegală; transportarea ilegală; alte operațiuni ilegale.

31. Infracțiunea analizată este o *infracțiune formală*. Ea se consideră consumată din momentul realizării producerii, preparării, experimentării, extragerii, prelucrării, transformării, procurării, păstrării, expedierii, transportării sau altor operațiuni ilegale cu substanțe narcotice, psihotrope sau cu analoagele lor, indiferent de urmările prejudiciabile produse.

32. *Latura subiectivă* a infracțiunii examinate se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii constau în: năzuința făptuitorului de a-și asigura propriul consum de substanțe narcotice, psihotrope sau de analoage ale acestora.

33. *Subiectul* infracțiunii analizate este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani.

34. Conform concluziei ***raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12-R-2428 din 28.08.2024,*** s-a stabilit că, cele 271 de plante în stadie verde de vegetație, ridicate în circumstanțele expuse mai sus, de la domiciliul lui ***** ***** reprezintă plante de cannabis, care conțin tetrahidrocannabinol și se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, iar masa vegetală de culoare verde, uscată și mărunțită, depistată în infuzorul pentru ceai, reprezintă marihuana cu masa totală de 3,945 grame și se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, iar depunerile de substanță de culoare cafenie de pe suprafețele interioare ale lulelei din polimer, a lulelei din sticlă și a tubului din polimer, la fel ridicate în circumstanțele expuse mai sus, reprezintă rășină de cannabis cu masa totală de 0,368 grame.

35. Instanța apreciază critic poziția inculpatului de nerecunoaștere a vinei din considerentele că vinovăția acestuia, este probată pe deplin, prin declarațiile martorilor ***** și ***** cât și prin probele materiale acumulate în cadrul urmării penale și cercetate în ședința de judecată.

36. În această ordine de idei, sistematizând cele conturate supra, instanța de judecată conchide că vinovăția inculpatului ***** în comiterea infracțiunii prevăzute la art.217 alin.(4) lit.b) Cod penal, şi-a găsit confirmare în ședința de judecată dincolo de orice dubiu rezonabil.

<u>Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.</u>

37. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal al RM.

38. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2)

Codul penal, ținând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art.75 Codul penal al Republicii Moldova, și anume, gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

39. Conform art.61 alin.(1) Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor.

40. Instanța va avea în vedere atât principiul prevăzut în art.4 Codul penal RM-umanismul legii penale, cât și al art.7 Codul penal - la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Nimeni nu poate fi supus de două ori urmăririi penale şi pedepsei penale pentru una şi aceiași faptă.

41. Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

42. Ca să-şi poată îndeplini funcțiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii *(*privativă sau neprivativă de libertate*)* şi duratei, atât gravității faptei şi potențialului de pericol social pe care-l prezintă, în mod real persoana inculpatului, cât şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența pedepsei.

43. Instanța remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii.

44. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

45. În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidătoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul” pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi

urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității şi cel al echității lor.

46. Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni şi va constitui o garanție şi o asigurare că drepturile şi libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită. În cazul săvârșirii unei infracțiunii instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

47. Conform revendicării forma-246 inculpatul anterior a fost judecat (f.d.76-77), potrivit cazierului contravențional eliberat la data de 26.06.2024 în perioada de timp 01.01.2010-26.06.2024 pe numele lui ***** nu au fost înregistrate contravenții (f.d.81) la evidență narcologică sau psihiatrică nu se află (f.d.85,86).

48. Astfel, instanța reține că circumstanțe ce atenuează răspunderea penală conform prevederile art.76 CP – nu a stabilit.

49. Circumstanțe ce agravează răspunderea penală conform prevederile art.77 CP- săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

50. Astfel, după caracterul şi gradul prejudiciabil, prin prisma art.16 din Codul penal, infracțiunea prevăzută la art.217 alin.(4) lit.b) din Codul penal şi săvârșită de către ***** – se clasifică drept una gravă și pentru săvârșirea căreia legea prevede pedeapsa cu închisoare de la 1 la 6 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.

51. Potrivit prevederilor alin.(1), (2) art.70 din Codul penal, „închisoarea constă în privarea de libertate a persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni prin izolarea impusă a acesteia de mediul normal de viață şi plasarea ei, în baza hotărârii instanței de judecată, pe un anumit termen, într-un penitenciar". „Închisoarea se stabilește pe un termen de la 3 luni la 20 de ani".

52. Conform art.72 alin.(3) Codul penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni mai puțin grave și grave, săvârșite cu intenție.

53. La caz, reieșind din limitele prevăzute de pedeapsa infracțiunii incriminate, ținând cont de scopul restabilirii echității sociale, reieșind din circumstanțele stabilite, de gradul prejudiciabil al faptei, principiul individualizării pedepsei, instanța găsește posibilă aplicarea în privința lui ***** a unei pedepse cu închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În acest sens poziția instanței în mod prioritar se întemeiază pe asigurarea principiului aplicării unei

pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanțele prezentei cauze.

54. Conform art.90 alin.(1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție şi de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei şi perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

55. Cât privește oportunitatea executării pedepsei închisorii aplicabile în contextul atingerii scopului urmărit de pedeapsa normei incriminate, reținând că în raport de natura faptei comise, pericolul social al acesteia, împrejurările în care a fost săvârșită şi datele ce caracterizează persoana inculpatului, criteriu important în determinarea concretă a pedepsei în raport cu trăsăturile specifice ale acestuia, de aceasta concordanță depinzând eficiența funcțională a pedepsei, sunt suficiente temeiuri pentru a aprecia că scopul pedepsei poate fi atins şi fără privarea reală de libertate, dispunând suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune pe parcursul căruia va fi sub un control mai riguros al organelor de resort şi nemijlocit va avea posibilitatea să dovedească societății civile că prin purtare exemplară poate îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

56. În acest context, instanța de judecată consideră echitabil a-i stabili lui ***** o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani.

57. Totodată, conform art.90 alin.(6) lit.a) și g) Cod penal, instanța de judecată consideră necesar a obliga pe ***** în perioada de probațiune să îndeplinească următoarele: a) să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; g) să participe la programe probaționale.

58. Concomitent, instanța de judecată consideră necesar de a aplica față de inculpat și privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate legată de semănarea, cultivarea, prelucrarea, producerea și păstrarea, drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora pe un termen de **3 (trei) ani**.

59. Instanța consideră că, pedeapsa numită este corespunzătoare gradului prejudiciabil al faptei comise de inculpat și circumstanțelor cauzei, va contribui la atingerea scopurilor pedepsei penale și va fi suficientă pentru corectarea și reeducarea inculpatului, în scopul prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni, precum și pentru restabilirea echității sociale.

60. Potrivit art.395 alin.(1) pct.5) Codul de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

61. Întru asigurarea executării prezentei sentințe, instanța în conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) Codul de procedură penală, va dispune aplicarea măsurii preventive – obligarea de a nu părăsi țara în privința inculpatului *****, până

la intrarea sentinței în vigoare.

62. În latura aplicării măsurii preventive în privința inculpatului instanța a luat în considerare că dreptul la liberă circulație este un drept fundamental și asigurat tuturor persoanelor. Totodată atât legea națională, cât și legislația internațională prevede situații când acest drept al persoanei poate fi limitat. Astfel instanța de judecată ajunge la concluzia că obligarea de a nu părăsi țara a inculpatului este prevăzută de legislația în vigoare, este necesară într-o societate democratică pentru asigurarea executării sentinței, în cazul dat ingerința în dreptul la liberă circulație al inculpatului fiind proporțională cu circumstanțele cauzei şi necesară pentru asigurarea punerii în aplicare a pedepsei penale.

Cu privire la corpurile delicte.

63. Potrivit art.158 alin.(1) Codul de procedură penală „corpuri delicte sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale”.

64. Astfel, soarta corpurilor delicte se va hotărî în conformitate cu art.162 Codul de procedură penală al Republicii Moldova.

65. ***Prin ordonanța din 23.08.2024 au fost recunoscute în calitate de corpuri delicte:*** 271 plante de cannabis, în stadie verde de vegetație, un infuzor de ceai cu 3,945 grame de marihuană, o lulea din polimer, o lulea dintr-un mușțiuc de sticlă cu depuneri de rășină de cannabis-0,368 grame, un tub din polimer și un tub din metal argintiu (f.d.32), transmise spre păstrare în camera de păstrare a corpurilor delicte din cadrul IP Ialoveni, fapt confirmat prin chitanța nr.2048 din 19.09.2024 (f.d.34), ***se vor nimici după intrarea sentinței în vigoare***.

***Cheltuielile judiciare*.**

66. Referitor la solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpatul ***** în contul statului a cheltuielilor judiciare, instanța o consideră întemeiată și necesară a fi admisă, din următoarele considerente.

67. În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.14) Codul procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiuni privind cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

68. Conform art.142 alin.(1) din Codul de procedură penală, expertiza judiciară se dispune în cazurile în care pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea circumstanțelor ce pot avea importanță probatorie pentru cauza penală sânt necesare cunoștințe specializate în domeniul științei, tehnicii, artei, meșteșugului sau în alte domenii. Posedarea unor asemenea cunoștințe specializate de către persoana care efectuează urmărirea penală sau de către judecător nu exclude necesitatea dispunerii expertizei judiciare. Dispunerea expertizei judiciare se face, la cererea părților, de

către organul de urmărire penală, procuror sau de către instanța de judecată, precum și din oficiu de către organul de urmărire penală sau procuror.

69. Potrivit prevederilor art.227 alin.(1) din Codul de procedură penală, cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

70. În conformitate cu art.229 alin.(1) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

71. Instanța de judecată, raportând prevederile legale evidențiate supra, la materialele cauzei, consideră că plata cheltuielilor judiciare urmează a fi puse în sarcina inculpatului atâta timp cât acesta a comis o infracțiune, vinovăția acestuia fiind dovedită indubitabil, or, efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică, care reprezintă obiectul de studiu al cauzei penale, a avut la geneză comportamentul infracțional al inculpatului.

72. Prin urmare din materialele cauzei urmează că în cadrul procesului penal s-a întocmit Raportul de constatare tehnico-științifică nr.34/12-R-2428 din 28.08.2024 (f.d.50-53) – pentru care s-a suportat cu titlu de cheltuieli suma de 6 300 lei.

73. În acest sens, instanța de judecată va încasa de la ***** în contul statului suma de 6 300 (șase mii trei sute) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate la efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12-R-2428 din 28.08.2024.

Dispozitiv

74. În conformitate cu prevederile art.70, art.72, art.90 Cod penal al Republicii Moldova, art.162, art.227-229, art.389, art.392-395 Codul de procedură penală al Republicii Moldova, instanța de judecată,

H o t ă r ă ș t e:

***** ***** născut la *****, se recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit.b) Cod penal şi în baza normei menționate, i se stabilește pedeapsa cu închisoare pe un termen de ***2 (doi) ani***, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate legată de semănarea, cultivarea, prelucrarea, producerea și păstrarea, drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora pe un termen de ***3 (trei) ani***.

În temeiul art.90 Codul penal, executarea pedepsei stabilită lui ***** ***** prin prezenta sentință, se suspendă condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani și nu va fi executată dacă condamnatul în perioada de probațiune nu va săvârși o nouă infracțiune şi, prin respectarea condițiilor probațiunii va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Se obligă ***** ***** în perioada de probațiune să îndeplinească următoarele:

- să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta;
- să participe la programe probaționale.

Condamnatul ***** ***** se obligă să se prezinte în termen de 5 (cinci) zile de

la data rămânerii definitive a sentinței, la Biroul de Probațiune, în a cărui rază teritorială își are domiciliu.

Se aplică inculpatului/condamnatului ***** ***** măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, până când sentința va deveni definitivă.

Corpurile delicte: 271 plante de cannabis, în stadie verde de vegetație, un infuzor de ceai cu 3,945 grame de marihuană, o lulea din polimer, o lulea dintr-un mușțiuc de sticlă cu depuneri de rășină de cannabis-0,368 grame, un tub din polimer și un tub din metal argintiu, transmise spre păstrare în camera de păstrare a corpurilor delicte din cadrul IP Ialoveni, fapt confirmat prin chitanța nr.2048 din 19.09.2024, ***se vor nimici după intrarea sentinței în vigoare.***

Se încasează de la ***** *****a.n.*****, domiciliat în *****în contul statului suma de **6 300** (șase mii trei sute) **lei,** cu titlu de cheltuieli judiciare suportate la efectuarea raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12-R-2428 din 28.08.2024.

Sentința este cu drept de atac cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, de la data pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul Ialoveni).

Președintele ședinței,
judecătorul **Svetlana Bîcu**